

Värmland / Säffle / Millesvik kyrkogård

Simon Gustaf von Kothén

Ätten von Kothén härstammar från ön Ösel i Östersjön. Ösel som idag är estländskt blev svenskt land efter freden vid Brömsebro 1645. Leonhard Kothén var farfar till Gustaf och han disponerade godset Hallikas och var superintendent 1645 i svensk tjänst. Fader var Christoffer Kothén och han kallade sig Chohtenius, alltså Khothén latiniserat.

Christoffer Kothén var kapten för bondesoldaterna på Ösel 1646, major och sist kommandant i Narva. Han blev dödad 1662 av överstelöjtnant Lydert Barneken. Han fick kort före sin död ett löfte om adelskap, ett löfte som infriades när hans bägge söner adlades 1681. Christoffer Kothén var gift med Anna Stackelberg av en släkt som numera i Sverige är grevlig och i Ryssland under tsartiden var en av de mera inflytelserika.

Gustaf von Kothén blev pikenerare vid livgardet 1680. Därefter avancerade han snabbt och stadigt inom den svenska militären. Sergeant och därefter fänrik vid Närkes och Värmlands regemente 1683. Löjtnantsgraden uppnåddes 1688. 1712 nådde han överstelöjtnants grad vid Jönköpings infanteriregemente och tre år senare, 1715, befordrades han till överste.

I slaget vid Fraustadt 1706 blev han skjuten genom bröstet men överlevde. 1710 togs han tillfånga av preussarna och sattes på Küstrins fästning, men lyckades fly efter tre månader. 1716 blev han på nytt preussisk krigsfånge men hemkom följande år.

1698 gift han sig med Maria Eding, född 1674-04-01 och död 1708-03-01. Hon var dotter till häradshövdingen Henrik Larsson Eding och hans fru Agneta Hjort. I äktenskapet mellan Gustaf och Maria föddes tolv barn. Efter Marias död 1708 gifte Gustaf om sig med Beata Roos af Hjelmsäter och Gustaf och Beata fick åtta barn ihop.

Källor:

Artikeln skriven av Gustaf Schyman. Säffle-Tidningen 10 mars 1954.

https://www.adelsvapen.com/genealogi/Von_Kothen_nr_995

En spökhistoria

Ur Svensk Amerikanska posten 16 oktober 1935

Godset Averstad hade under något århundrade innehavts av Släkten Ugglå och där residerade under 1600-talet amiralen Claes Ugglå. En gång när Ugglå hade sina vänner från de närbelägna herrgårdarna på besök, bland andra Gustaf von Kothén på Kårud i Millesvik, satt hela sällskapet på kvällsskröken och pokulerade ute i Aversta-parken.

Av en händelse kom spökrädsla och annat "skrämt" på tal. von Kothén förklarade att han inte var rädd för någonting mellan himmel och jord. Som klockan närmade sig 12-slaget på natten, föreslog någon att von Kothén, för att visa att han inte led av spökskräck, skulle gå till benhuset på Ölseruds kyrkogård och där hämta en dödska från benhuset. Förslaget resulterade i ett vad, och von Kothén begav sig genast iväg genom parken till kyrkogården.

Ugglå, som inte heller var rädd av sig, och gärna ville se om von Kothén var lika oberörd som han lät påskina, sprang efter men tog en genväg genom en hage och kom på så sätt före von Kothén till benhuset, där han gömde sig.

När von Kothén kom in i benhuset och tog en dödska ur högen, sade Ugglå med djupaste basröst: "Låt bli den där, den är min". von Kothén tyckte detta lät otrevligt och tog därför en annan. Men för varje skalle von Kothén tog, upprepade Ugglå: "Låt bli den, den är min".

von Kothén var emellertid inte rädd och för att vinna sitt vad ryckte han snabbt till sig en skalle och gnodde sedan iväg allt vad tygen höll tillbaka till parken på Averstad, där vännerna väntade.

Ugglå var dock snabbare och dessutom hade han kortare väg genom hagen och var han redan tillbaka, när von Kothén anlände. "Här har ni en skalle från behögen", ropade von Kothén, och slängde ifrån sig dödska, "men se upp go'vänner, för ägaren är strax efter".

.